

НАКАЗАНИЯТЪ ЧИФЛИКЧИЯ

Имало едно време един чифликчия, който бил много богат: имал много земя, овце, коне, волове. Веднъж той отишъл на нивата, въ нивата, преди разлусъ щерва. Тукто законил работата си, при него дошъл един блябобрад старец и му казал:

— Човъче, не ходи на нивата недългокъ ден, а само въ работни дни през седмичата!

Ама чифликчията не го послушал и продължавал да ходи на нивата и въ недълго и въ празнични дни. Ходил така един път, ходил втори път, а когато работил и третия празнични дни, гръснало го скидатъ старец и му казал:

— Ако ти не ме послушаш и не престанеш да работиш въ празнични дни, знай, че ще ти взема всички имоти!

Върнал се сълзено от нивата у дома си накръшвал и заниселог. По едно време той се обрънал към жена си:

— Жено, да продадем имота! Срещна ме един старец на нивата и ми каза, че това не била наша имот и че щатъ да го вземе. По-добре ще ми бъде съ паретъ въ джобъ отколкото съ имота.

Жената ивляла нещо противъ, и тѣ продали имота. Сочелили много пари. Сложили паретъ въ едно буренца, но ги било страхъ да ги оставятъ въ къщи, за да не въ открядне ивлои.

До ривата имало една стара, жужа върба. Въ храпулата на върбата срикли паретъ. За да има съ какво да живеятъ, взели само малко отъ гъби. Ама наскоро станало наводнение и водата отнесла върбата заедно съ буренцата и паретъ.

— Скъпи си съ паретъ, — завойвал се чифликчията. — Правно ми казали ови старец на нивата, че това не било наше.

Водаца носил върбата заедно съ паретъ и е изхвърлил на полето, близо до колибата на един бедняк. Бедняка много се зараждал, че Господъ му изпратил толкова щастие: ще си има дърва за презъ цялата година, понеже въ този край имало толкова оскадени на дърва за горени. Веднѣж той изтичал при съседа си да му покаже чуденото:

— Богъ ни прети дърво, ама ивляемъ съ що да го срема.

Започнал той да реже дървото отъ края.

Но като отрязал корена, показала се блявата глина съ жълтици. Што въ блявистъ видѣтъ съкровището, поблагословило Богу за изкрепенитъ му даръ и щастие, благодарение на което ще има съ какво да живеятъ до дълбоки старости.

Започнал той малко-по-малко да увеличава саса имотъ. Като видял това, скиданитъ му започнали да си шурхукатъ:

— Какъ е възможно този селянин да има толкова богатство, когато до скоро биле толкова беден?

Некой менаконал, обаче, да си обисим извездото заботаване.

Чифликчията, на когото водата отнесла паретъ, станалъ прокъс. Ходил той да проси, ходил, докато стигнал въ селото, където водата изхвърлила паретъ му. Случайно той попаднал въ владата на селянина, който намърисл жълтици му.

— Добъръ вечер!

— Добъръ вечер! — отговорил селянина.

— Господарю, моля ви се, оставете ме да препошунямъ у васъ. Краката ми болѣтъ отъ ходене, па и много съмъ оскладилъ. Ако може, дайте ми и парче хлѣбъ за въ къщи!

Послали му, следъ като го нагостили добре. Следъ вечерта просилъ започналъ да разправя:

— Щастлив човъче, нека Богъ здраве да ви дава, знаето така добре ме посрѣщалите

